

³¹ Είπεν ο Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. ³² καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. ³³ καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. ³⁴ καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. ³⁵ πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. ³⁶ Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εἶπε ο Κύριος: «Ὅπως θέλετε νὰ σας συμπεριφέρονται οἱ ἄνθρωποι, ἐτσι ακριβῶς νὰ συμπεριφέρεστε κι εσεῖς σ' αὐτούς. Γιατί, ἀν ἀγαπάτε αὐτούς που σας ἀγαπούν, ποια εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸν Θεό; Ἀφοῦ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπούν αὐτούς που τοὺς ἀγαπούν. Κι ἀν κάνετε καλὸ σ' αὐτούς πού σας κάνουν καλὸ, ποια εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸν Θεό; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ἴδιο κάνουν. Ἀν δανείζετε σ' ὅσους ἐλπίζετε νὰ σας τα ἐπιστρέψουν, ποια εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸν Θεό; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ δανείζουν στοὺς ὁμοίους τοὺς γιὰ νὰ τα πάρουν πίσω. Ἀντίθετα, εσεῖς ν' ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς σας, νὰ κάνετε τὸ καλὸ καὶ νὰ δανείζετε, χωρὶς νὰ περιμένετε νὰ πάρετε πίσω τίποτα. Ἐτσι, ὁ Θεός, που εἶναι καλὸς ἀκόμα καὶ με τοὺς ἀχαρίστους καὶ τοὺς κακοὺς, θα σας ἀνταμείψει με τὸ παραπάνω καὶ θα σας κάνει παιδιὰ του. Νὰ εἶστε λοιπὸν σπλαγχνικοὶ ὅπως σπλαγχνικός εἶναι κι Θεός Πατέρας σας».

- Παππούλη, πῶς νὰ σωθῶ;

- Νὰ πιαστεῖς ἀπὸ τὸ φουστάνι τῆς Παναγίας. Δηλαδή, με ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, ὅπως αὐτὴ που ἔχει ἓνα παιδάκι στὴ μᾶνα του.

Ἅγιος Παῖσιος

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ἉΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἅγιος Ἰερόθεος Ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν

Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Λαμπαδιστῆς

Κυριακὴ Β' Λουκᾶ (Ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης)

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἀπαυτὰς φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, ἐν ὧ ἐστάτες κραυγάζομεν. Τούτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε. Τούτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε. Τούτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε. Τούτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνακαίνισε, τὸ φωτίζει καὶ στηρίζει καὶ ἀγιάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αδελφοί, οι άγιοι πάντες δια πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, είργασαντο δικαιοσύνην, επέτυχον έπαγγελιών, έφραξαν στόματα λεόντων,³⁴ έσβεσαν δύναμιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ένεδυναμώθησαν από ασθeneίας, έγενήθησαν ισχυροί εν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν άλλοτριών.³⁵ Έλαβον γυναίκες εξ άναστάσεως τούς νεκρούς αυτών· άλλοι δε έτυμπαníστησαν, ου προσδεξάμενοι την άπολύτρωσιν, ίνα κρείττονος άναστάσεως τύχωσιν.³⁶ Έτεροι δε έμπαιγμών και μαστίγων πείραν έλαβον, έτι δε δεσμών και φυλακής.³⁷ Έλιθάσθησαν, έπίστησαν, έπειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον, περιήλθον εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, ύστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχόμενοι,³⁸ ών ουκ ην άξιος ο κόσμος, επι έρημίαις πλανώμενοι και όρεσι και σπηλαίοις και ταίς όπαίς της γης.³⁹ Και ούτοι πάντες μαρτυρηθέντες δια της πίστεως ουκ έκομίσαντο την έπαγγελίαν,⁴⁰ του Θεου περι ήμών κρείττον τι προβλεψαμένου, ίνα μη χωρίς ήμών τελειωθώσι.¹ Τοιγαρούν και ήμεις, τοσοϋτον έχοντες περικείμενον ήμιν νέφος μαρτύρων, όγκον άποθέμενοι πάντα και την εϋπερίστατον άμαρτίαν, δι' ύπομονής τρέχωμεν τον προκειμενον ήμιν άγωνα,² άφορώντες εις τον της πίστεως άρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν, ός άντι της προκειμένης αυτώ χαράς υπέμεινε σταυρόν, αισχύνης καταφρονήσας, εν δεξιᾷ τε του θρόνου του Θεου κεκάθικεν.

«Στην εκκλησία συντηρείται η χαρά όσων χαιρονται, στην εκκλησία βρίσκεται η ευθυμία των πικραμένων, η ευφροσύνη των λυπημένων, η αναψυχή των βασανισμένων, η ανάπαυση των κουρασμένων. Γιατί ο Χριστός λέει: «Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι είστε κουρασμένοι και φορτωμένοι με προβλήματα, κι εγώ θα σας αναπαύσω» (Ματθ. 11:28). Τί πιο ποθητό απ' αυτή τη φωνή; Τί πιο γλυκό από τούτη την πρόσκληση; Σε συμπόσιο σε καλεί ο Κύριος, όταν σε προσκαλεί στην εκκλησία. Σε ανάπαυση από τους κόπους σε παρακινεί, σε ανακούφιση από τις οδύνες σε μεταφέρει. Γιατί σε ζαλαφρώνει από το βάρος των αμαρτημάτων. Με την πνευματική απόλαυση θεραπεύει τη στενοχώρια και με τη χαρά τη λύπη...»

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Αδελφοί, όλοι οι άγιοι με την πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, επέβαλαν το δίκαιο, πέτυχαν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν στόματα λεόντων· έσβησαν τη δύναμη της φωτιάς, διέφυγαν τη σφαγή, έγιναν από αδύνατοι ισχυροί, αναδείχτηκαν ήρωες στον πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή εχθρικά στρατεύματα· γυναίκες ξαναπήραν πίσω στη ζωή τους ανθρώπους τους, κι άλλοι βασανίστηκαν ως τον θάνατο, χωρίς να δεχτούν την απελευθέρωση τους, γιατί πίστευαν ότι μπορούσαν ν' αναστηθούν σε μια καλύτερη ζωή. Άλλοι δοκίμασαν εξευτελισμούς και μαστιγώσεις, ακόμη και δεσμά και φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν με μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι με προβιές και κατσικίσια δέρματα, έζησαν με στερήσεις, υπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις, και κακουχίες –ο κόσμος δεν ήταν άξιος να' χει τέτοιους ανθρώπους- πλανήθηκαν σε ερημιές και βουνά, σε σπηλιές και σε τρύπες της γης. Όλοι οι παραπάνω, παρά την καλή μαρτυρία της πίστες τους, δεν πήραν ότι τους υποσχέθηκε ο Θεός. Αυτός είχε προβλέψει κάτι καλύτερο για μας έτσι ώστε να μη φτάσουν εκείνοι στην τελειότητα χωρίς εμάς. Έχοντας, λοιπόν, γύρω μας μια τόσο μεγάλη στρατιά μαρτύρων, ας τινάξουμε από πάνω μας κάθε φορτίο, και την αμαρτία που εύκολα μας εμπλέκει, κι ας τρέχουμε με υπομονή το αγώνισμα του δύσκολου δρόμου που έχουμε μπροστά μας. Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί.

«...Εκεϊνος ο όποιος αγαπάει είναι μακρόθυμος κι άνεκτικός, είναι καλωσυνάτος, ευργετικός και ώφέλιμος, δε ζηλοφθονεί, δεν υπερηφανεύεται, δε φέρεται με άλαζονεία και προπέτεια, δεν πράττει άσχημα, δε ζητεί τά δικά του συμφέροντα, δεν έρεθίζεται από θυμό και όργή, δε σκέπτεται ποτέ κακό κατά του πλησίον, ουτε λογαριάζει τό κακό που έπαθε από αυτόν. Δέ χαιρείται όταν βλέπει να γίνεται άδικία, χαιρείται όμως όταν βλέπει την άλήθεια να έπικρατεί. Η άγάπη τά πάντα άνέχεται, στά πάντα έμπιστεύεται, γιά πάντα έλπίζει, τά πάντα ύπομένει...»

Απόστολος Παύλος